

70-H.

SORT FREDAG

**En sort film
om en sort bog -
sådan er The Wake**

Af Chr. Rimestad

Finnegans Wake er en sort bog, fuld af sort snak, og vores film er på samme måde en sort film.

Sagde Christian Lemmerz, da han og Michael Kvium kort før premieren på deres fælles film „The Wake“ talte med film-kenderen Lars Movin.

I morgen går Horsens i sort. Dagen bliver den store „The Wake“-dag med præsentation af den otte timer lange stumfilm på Horsens Kunstmuseum, på Horsens Ny Teater og hos Galleri Franz Pedersen.

Alt sammen med afsæt i en bog, som kun et fåtal har læst. I Horsens kan læserne vel tæles på en enkelt hånd.

For kendere

Irske James Joyce (1882-1941) udgav „Finnegans Wake“ i 1939.

Bogens mere end 600 sider er en slags gengivelse af den uendelige verden, en enkelt nats drømme bevæger sig rundt i.

Men den er også meget mere: En mental proces. En ny måde at skrive på - strømmende som ord, der uplanlagt glider gennem en bevidsthed. Et helt nyt sprog, som lærer fra myter, fra dialekt og fra andre forfattere. Og en titel, der henviser til „the wake“ - natten efter et dødsfal, hvor man våger over den afdøde.

Og hvis nogle allerede nu overvejer at stå af, er det fuldt forståeligt.

For nok hører „Finnegans Wake“ (og et andet af Joyce's værker, „Ulysses“) til i afdelingen for verdenslitteraturens mest berømte værker, men de er samtidig så specielle, at kun de mest ihærdige når længere end den første halve snes sider.

Til gengæld samles de, der ikke kæmpet sig frem til sidste side, ofte i små grupper, som dyrker Joyce og hans værkers

mangfoldighed. De studerer og diskuterer sprog og tolknings. Nogle har endda lavet en slags ordbøger over de mange udtryk i „Finnegans Wake“. Mens andre har forsøkt i bestemte emner. Feks. kan man på Internettet finde en afhandling om intet mindre end egyptologien i bogen.

I drømme

En egentlig filmatisering af „Finnegans Wake“ kan vel næppe lade sig gøre - og det er da heller ikke, hvad Christian Lemmerz og Michael Kvium har gjort.

- Grundlæggende har vi tænkt, at hvis det er en drømmebog, hvorfor så ikke drømme videre ud fra den? siger Christian Lemmerz i interviewet med Lars Movin.

Michael Kvium taler om, at „vi har taget de stativer, vi kunne bruge, og så hængt vores eget tøj på“.

Og: „Det har været vigtigt for os at forsøge at være lige så eksperimenterende i filmen, som Joyce er i bogen.“

Uskarpe billeder

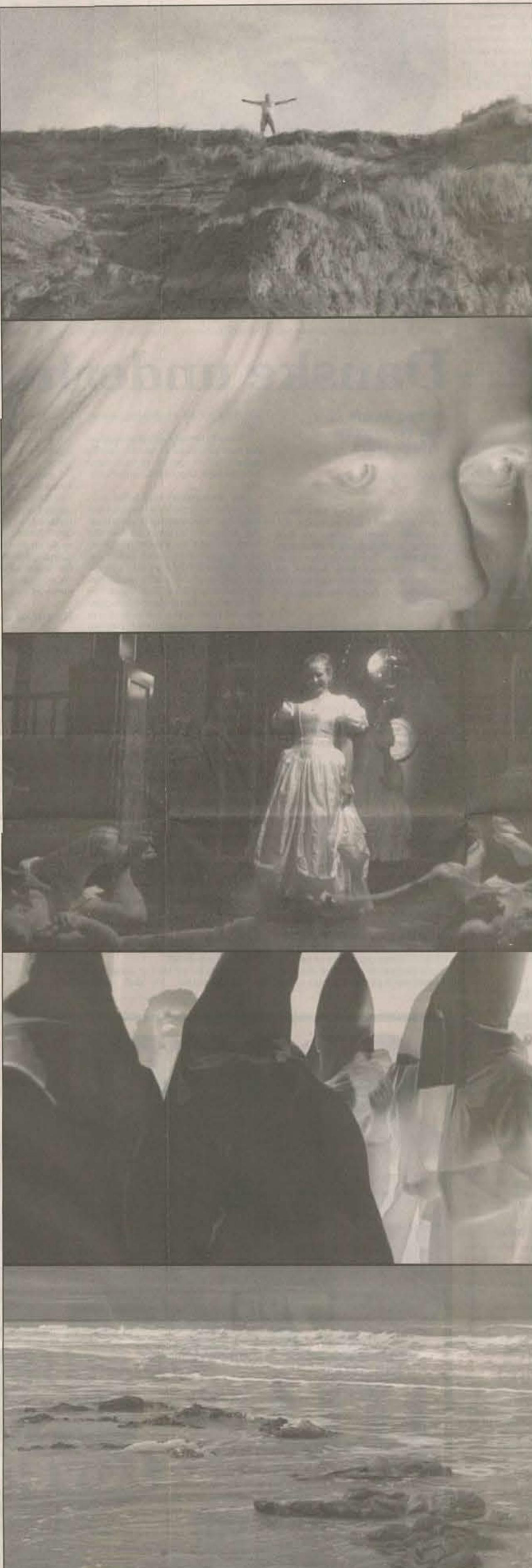
Alene den korte beskrivelse af projektet - en stumfilm af otte timers varighed - fortæller, at man ikke skal vente en traditionel biograf-aften, hvis man bevæger sig ind på Horsens Kunstmuseum eller Horsens Ny Teater.

Tværtimod må man være åben for at Christian Lemmerz, Michael Kvium og producenten Dino Raymond Hansen undervejs eksperimenterer med alt, hvad der kan eksperimenteres med.

Eksempelvis er billederne i mange af filmens sekvenser uskarpe. Andre optræder i negativ. For sådan er drømme. Og alt, hvad der er acceptabelt i en drøm, har også været acceptabelt i filmen.

Det var nu ikke helt så nemt for i hvert fald en af fotografene; han havde simpelthen svært ved at slippe sin professionisme.

- Men, konstaterer Christian Lemmerz, efter en uge eller to havde han vænnet sig til, at man faktisk kan filme uskarpt uden at blive betragtet som en dårlig fotograf.

FAKTA

The Wake i Horsens

„The Wake“ indtager fra morgen både Horsens Kunstmuseum, Horsens Ny Teater og Galleri Franz Pedersen.

De tre arrangementer afspiller nogle af de udgaver, den otte timer lange film kan fremvises i.

Horsens Kunstmuseum indleder festighederne i morgen kl. 16.00. Da tændes der for en video-installation med fire skærme, hvor „The Wake“ kører i fire dele, så hele værket kan opleves i løbet af to timer.

Museet holder i dagens anledning åbent til kl. 20.00. Og kniber det med at komme omkring i morgen, bliver video-installationen stående til og med søndag den 4. marts.

Horsens Ny Teater tager over på i morgen kl. 21.00 med et stort rave-party. Otte timer frem - til kl. 05.00 lørdag morgen - spilles „The Wake“ på storskærm, akkompagneret af musik fra 10 dj's, blandt andet Dror Feiler, DJ Wunderbaum og August Engkilde.

- Det skal være ligesom at gå til en stor fest, hvor man kan gøre, som man har lyst til, siger Christian Lemmerz. Man kan se film, danse, høre musik, snakke eller drikke. Eller man kan gå og komme tilbage.

Galleri Franz Pedersen følger op fra på lørdag kl. 13.00. I udstillings-lokalerne på Carolinelundsvæj kører „The Wake“ som „moving wallpaper“, d.v.s. som video-installation på én skærm. Filmen spiller til og med søndag den 18. februar.

FAKTA

Finnegan's Wake

Genial kunst? Eller det rene vrøv? Dom selv. Sådan starter James Joyce's store roman „Finnegans Wake“:

„riverrun, past Eve and Adam's, from swerve of shore to bend of bay, brings us by a modious vicus of recirculation back to Howth Castle and Environs.“

Sir Tristram, violer d'amores, fr' over the short sea, had passencore rearived from North Armorica on this side the scraggy isthmus of Europe Minor to wielderight his penisolate war: nor had topsawyer's rocks by the stream Oconee exaggerated themselves to Laurens County's gorgios while they went doublin their mumper all the time: nor avoice from afire bellowsde mishe mishe to tauftauf thuartpeatrick: not yet, though venissoon after, had a kidscad buttended a bland old isaac: not yet, though all's fair in vanity, were sosie seethers wroth with twone nathandjoe, Rot a peck of pa's malt had Jhem or Shen brewed by ar-clight and rory end to the regginbow was to be seen ringsome on the aquaface.

The fall (bababadalgharaghraqtakminaronnkonbronntunner- ronntuonn-thuntrvarrhounawnskawnthoohoordenenthur-nukl) of a once wallstrait oldparr is retaled early in bed and later on life down through all christian minstrelsy. The great fall of the offwall entailed at such short notice the pftschute of Finnegan, erse solid man, that the humpty-hillhead of himself promptly sends an unquiring one well to the west in quest of his tumptytumtoes: and their upturnpikepointandplace is at the knock out in the park where oranges have been laid to rust upon the green since devlinsfirst loved livvy.“